

A Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye, a Váci Egyházmegye,
a Kalocsai Főszékesegyházi Káptalan, a Hajósi Espereskerület,
Testvérei és azok Családtagjai
a gondviselő Isten akaratát elfogadva tudatják, hogy

Mons. Fejes László

pápai prelátus, örkanonok, ellösmonostori c. apát, továbbszolgáló ny. császártöltési plébános
életének 78., áldozópapságának 53. évében, 2012. március 21-én a Szent Útravalóval megerősítve,
a bajai kórházban váratlanul visszaadta lelkét Teremtőjének.

Az örökkévalóságba költözött Paptestvérünk lelki üdvéért 2012. március 30-án, pénteken a császártöltési plébániatemplomban
délelőtt 10 órakor mutatunk be koncelebrált engesztelő szentmisét.

A szertartást követően megfáradt testét végakarátának megfelelően délután 3 órakor a feltámadás hitével és reményével
a püspökhatvani temetőbe szülei mellé helyezzük örök nyugalomra.

Elhunyt Oltártestvérünk 1934. december 12-én született Földeákon. Szegeden nyerte el a papszentelés kegyelmét 1959. június 21-én. Szentelését követően hitoktatóként szolgált Szabadszálláson, majd 1960-ban a szolnoki Szentháromság Plébánia káplánja lett. 1961-től a budapesti Clarisseum segédlelkésze volt. 1962-ben hitoktatóként működött Tápiószőlőben, majd 1963-tól Kállón. 1965-ben administrator in spiritualibus kinevezést kapott Versegre. 1966-tól a Budapest-Soroksári Plébánia segédlelkészeként folytatta áldásos ténykedését. 1969-től Sente lelkészeként szolgálta Isten népét. 1978-ban vette kézbe első önálló kinevezését, amikor a Püspökhatvani Plébánia plébánosa lett. 1981-ben érdemeit címzetes esperesi kinevezéssel ismerték el. 1983-89-ig kerületi esperesként is segítette főpásztorát és a Váci Egyházmegyét. 1989-től a kecskeméti Főplébánia plébánosaként folytatta lelkiismeretes ténykedését. 1990-ben főpásztor a címzetes ellösmonostori apáti címet adományozta neki. Az 1993. évi egyházmegyei határrendezéseket követően a volt váci részek püspöki helynökeként szolgálta új egyházmegyéjét. 1995-ben plébánosi kinevezést kapott a kalocsai Szent Imre Plébániára. Még ugyanebben az évben a Szentatya pápai prelátusi cím adományozásával ismerte el buzgó és áldozatos működését. 1995-2000-ig érseki irodaigazgatóként segítette főpásztorát és a Főegyházmegyét. 1997-ben a Kalocsai Főszékesegyházi Káptalan ifjabb mesterkanonoka lett. 1998-tól a Káptalan idősebb mesterkanonoka, majd 2001-től bodrogi főesperes, 2003-tól bácsi főesperes, 2005-től főszékesegyházi főesperes, 2007-től bácsi kisprépost, 2010-től pedig a Káptalan örkanonoki stallumát töltötte be. 1999-től császártöltési plébánosként szolgált az Úr szőlőjében. 2010-ben kánoni korára való tekintettel főpásztor nyugállományba helyezte. Nyugdíjasként továbbra is nagy buzgalommal szolgálta szeretett császártöltési híveit váratlanul bekövetkezett haláláig. Kiváló tisztelője volt Jézus Szívének.

„Gyertek hozzám mindnyájan... , mert szelíd vagyok és alázatos szívű”

(Mt 11,28-29)

Kalocsa, 2012. március 22.